

De ce mor stele?

Lucian Tatar

Am pus al vieții trist ecou pe-o ramură uscată,
Flori din apusul nedorit le-am ridicat spre stele,
Și toate gândurile mele pierdute-ntr-o săgeată,
Izbesc o inimă iubind ,cu bune și cu rele!

Pe dealul care mă plimbam,copilărie vie...
Erau atâtea visuri calde ,șopteau fără a-nțelege,
Din iarba ce o înțelegeam și puf de păpădie,
Iubirea are pur izvor ,dar n-are nici o lege!

Din pași pierduți mergând spre fericire,
În viu alai ,lumini se îmbină în buna lor plăcere,
Din raiul clipelor de vis plutind confuze în iubire,
Zei împietriți împart iubirea... în tăcere!

La poarta lumii flori răsar ...veștede adesea gânduri
Neînțelese fără har,împleticite în alternanțe,
Pustiu e suflet fără suflet...cărare albă printre rânduri
De ce mor stele dintre stele, când nu există alianțe?...

Lucian Tătar -Poezie
29 august 2017